

1. Szőlő – büszkeség – identitás

Volt egyszer egy kert. Egy hely, ahol Isten életet teremtett: embert a saját képmására. Mindenféle növény volt itt, gyümölcsöt is hozó, minden jó, amit csak el lehet képzelni. Az első emberpárra bízta Isten, hogy legyen a gazdája, hogy művelje, gondozza azt. Finom gyümölcsök is voltak benne, igazán lédúsak és édesek, bizonyára szőlő is termett ott, a kertben, ahol béke volt és harmónia. De jaj, az ember megtörte a szövetséget, felrúgta a rendet és szakított onnan, ahonnan nem szabadott volna. És el kellett hagynia a helyet, amit Isten neki teremtett.

Isten azonban nem hagyta ennyiben a történetet. Kiválasztott egy embert, adott neki egy helyet, hogy rajta keresztül újítsa meg a szövetséget az egész világgal. Kiválasztotta Izraelt, és adott neki egy földet is.

Még a honfoglalás előtt, Mózes kéréseket küldött az ország megfigyelésére, azok hatalmas gránátalmákkal és szőlőfürtökkel tértek vissza. Nagy lehetőségek az ígért földjén: a konkrét szőlőtermés és a lelki szőlőskert: egy helyen, Isten ígéréteiben.

A próféták óta Izrael számára megszokott kép, hogy Izrael Isten szőlőskertje. Nemzeti büszkeséggel töltötte el őket, hogy Isten szölejeként tudhatják magukat. Hogy milyen fontos és eleven kép volt ez számukra, azt jelzi, az, ahogyan egy történetíró (JOSEPHUS) a templomról leírja, hogy a szent helyre nyíló ajtó felett óriási arany szőlőfürtök voltak, amelyeket embernagyságúra készítettek.

De jaj, a nép nem maradt meg. A földet is elvesztette, a lelki kapcsolatot, a szövetséget is áthágta. A bálványokat lecserélte a szőlősgazdával és megtagadta saját magát, az Istentől kapott küldetését.

Aztán megengedte Isten, hogy visszatérjenek, újra az ígért földjén éljenek és elküldte a Fiút, hogy megújítsa a szövetséget és mindenkit hívjon magához. Ez a Jézus, az elküldött fiú, aki a búcsúbeszédeit mondja: „Én vagyok az igazi szőlőtő.”

„Jézus azért idézi fel a szőlő képét, hogy zökkenőmentesen tovább vigye a kinyilatkoztatás folyamatát. Hiszen Ő jóval több, mint a próféták voltak. A próféták meghirdették az ítéletet, mégpedig kollektíven, az egész népre vonatkozóan — hiszen Izrael egész népét jelentette náluk a szőlő. A próféták arról kellett szóljanak hajdanán, hogy Isten kivágja szőlőskertjét, vagy lerombolja kerítését, hogy a vadállatok dézsmálják meg. Jézus ellenben arról is beszél, hogy a metszőkés tisztít, a termést segíti elő, és nem a feldúlást.”

Jézus tehát összekapcsolja az eddigi utat, s közben figyelmeztet: Isten esélyt ad, Isten kegyelmes, de továbbra is van tétje a megmaradásnak, az engedelmességnek, a követésnek.

2. A metszés

2.1. Jézus a metszés képét is használja, és a megtisztítását.

Terméketlen esetben lemetszi, és vége — ez valóban hasonlít az előbbiekre. Termő esetben is metsz — de ekkor tisztítás céljából, nem az egész testet, csak a beteg szervet távolítva el. Ő nem az egész vesszőt vagy egész fürtöt metszi le, hanem csak a hibás szemeket. Ahogyan a szőlőt tisztogatni kell a rothadó vagy kártevő által megtámadott szőlőszemekről, ugyanúgy kell Krisztus metszőkésének tisztogatnia mindannyiunkat.

2.2. Mi a metszés, a megtisztítás értelme?

Először is, hogy a növény ereje ne a vesszők növelésébe, hanem a gyümölcsbe menjen.

Másodszor a metszés nem véletlenszerű, nagyon is tudatos: a gazda tudja, hol, mit tesz a növekedés érdekében. Ezért hihetetlenül fontos rá figyelni és alázattal elfogadni, mire vezet, mit akar Ő?

Harmadszor: a metszés, a megtisztítás által a növény formát kap: hogy eljusson a napfény mindenhová, megfelelő lehessen az alakja a gyümölcstermésre, tudjon levegőzni a belsőbb része is, így ellenállóbb legyen bizonyos betegségek ellen is.

Egy keresztyén ember, egy közösség életében ez a tisztogatás, metszés lehet az, amikor valami nem úgy lesz, ahogy gondoltuk. Amikor valamit nem enged Isten. Amikor valamit lezár, valamit elvesz. A veszteség, bár nem gondolnánk, lehet metszés és megtisztítás is. Mi az okát keressük, pedig Isten ezt felhasználja a mi javunkra és országa dicsőségére.

2.3. A metszőkés: az Ige.

„A tisztogatás eszköze Jézus beszéde. Nem magától lesz tiszta az ember, nem is különböző emberi teljesítmény, hanem Jézus szava által.” Végső soron nincs más eszköz a tisztulásra, csak az Ige. A különféle veszteségek, hiányok, lezárult utak sokféleképpen értelmezhetők. Életünk eseményeit félre is érthetjük, ezért Isten az Igével és Szentlelkével pecsételi meg az Ő akaratát, útját és teszi amennyire lehet, világossá számunkra az Ő útját és akaratát. Ha nem olvasod, nem hallgatod az Igét, akkor elszáradsz. Ha hallgatod, olvasod, akkor Beléd árad az éltető nedv, akkor a metszés nem a levágást és tűzre vettetést jelenti Számodra, hanem a megtisztítást, életben maradáást.

3. Maradjatok bennem

A metszés az előkészítést szolgálja, a cél a gyümölcsstermés. Hogy lehet termékenynek maradni? Csak úgy, ahogyan a szőlő is teszi: ott kell maradni a tőkén! Jézusban kell maradni, és akkor az Ő élete, a Lélek kell átjárjon minket.

3.1. Mit jelent benne maradni?

Mit lehet tenni azért, hogy Benne maradjunk? Az első és legfontosabb, hogy semmit, mert Ő tart meg, a kegyelem tart és tenni ezért nem tudsz: leginkább innen kell kiindulnunk: Ő szabadít és tart meg. De Isten hív ebben a szabadításban, hogy mit tegyünk, hogyan kövessük őt.

Nem tehetünk akármit, nem lehetünk akárhol! Felfoghatatlan kötöttség és küldetés ez.

Akkor leszel teljes, akkor leszel boldog, ha Krisztusra találsz, ha Krisztusban maradsz. Ha elfogadod, hogy nélküle nincs élet! Nincs megmaradás! Ha elfogadod, hogy nem vagy egyedül, hanem ezen a szőlőtőn rendkívül sok szőlővessző van, hogy összetartozol másokkal is és Istennek kedves, hogy így tartson meg téged Isten népe körében.

3.2. Józanság

Legyünk józanok: magunktól nem fog menni. Nem tudunk magunktól teremni jó gyümölcsöket, nem lehet erőltetni: ha az élet átárad rajtunk, a Lélek meglevenít, akkor lehetünk áldás mások számára.

3.3. Bízunk Benne

Benne kell maradnunk. Hozzá kell visszatérnünk. Erre hív most minket a mi Urunk! Az evangélium, hogy Ő megszabadít! Jézus Krisztus megszabadít minden félelemtől: Ő megtart és megőriz, mert hűséges.

Megszabadít a görcsösségtől, a félelemtől: nem fogsz elveszni, mert Ő megőriz! Megszabadít attól, hogy mások visszajelzéseire és véleményére számíts: majd, ha ő mondja, hogy jó gyümölcsöt termek, akkor jól csináltam és rendben vagyok...

Egyedül Jézus látja ezt igazán a gyümölcsöket.

Ma arra hív minket, hogy térjünk hozzá, hogy felismerve bűneinket, elveszettségünket kiáltunk az Ő megmentő szeretetének kiadásáért! Ragadjuk meg az Ő kegyelmét!

Maradjunk Benne, azaz szánjuk oda magunkat az engedelmességre, kövessük Őt a döntéseinkben, egész életünkben.

Vállaljuk a közösség veled az Igeolvasás, imádság által és a testvéri közösséget a többi emberrel.

És szolgáljunk az Ő dicsőségére!

Ámen!

Thoma László